

Pantum

Letiția Adela(Lucía)

Pantum

Tresare o lăcustă brună, prin frunze verzi de liliac
În dimineața asta, august, în flori de nufăr mă dezbrac
Și mă preling din lumânări, un înger viu, de ceară rară,
Ce poartă pe genunchi, aprins, pământu-n care o să piară.

În dimineața asta, august, în flori de nufăr mă dezbrac
Poveste și trecut, femeia, din frumusețe-și face leac,
Ce poartă pe genunchi, aprins, pământu-n care o să piară -
În cuibul, gol, de rândunici, se-anunță iar o lungă seară.

Poveste și trecut, femeia, din frumusețe-și face leac,
Dorințe în aval, vapoare, talazuri reci ce ne despart...
În cuibul, gol, de rândunici, se-anunță iar o lungă seară,
Din amintiri croiesc viori, ce vor uita să ne mai doară.

Dorințe în aval, vapoare, talazuri reci ce ne despart...
Pe fața lunii se-ncovoiaie o seceră, ca un soldat.
Din amintiri croiesc viori, ce vor uita să ne mai doară,
O rugă-i câmpul auriu, și-o alta ochii din icoană.

Pe fața lunii se-ncovoiaie o seceră, ca un soldat
Speranța, niciodat', nu moare în legănare de hamac-
Când umbra mea se risipește, sărind șotronul pe asfalt,
Tresare o lăcustă brună, prin frunze verzi de liliac.

11 august 2018